

Første Næstformand (Vanggaard): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne og udsætte Mødet. Det fortsættes i Aften Kl. 8.

Mødet udsat Kl. 5²⁵.

Mødet fortsat Kl. 8.

Forhandlingerne genoptoges.

Niels Frederiksen: Ved Finanslovens første Behandling er det jo en Regel, at Oppositionspartiernes Ordførere benytter Lejligheden — og med Rette — til at øve deres Kritik overfor den siddende Regering vedrørende den Administration, som Regeringen har foretaget i det Aar, der er gaaet siden forrige Finanslovbehandling.

Jeg har med Opmærksomhed hørt de kritiske Bemærkninger, som de to Oppositionsordførere fremsatte i Eftermiddagsmødet, og jeg fik det Indtryk, at denne Kritik var meget skaansom og ikke særlig omfattende. Det maa være et Bevis for, at den siddende Regering under de vanskelige Forhold har administreret baade klogt og fornuftigt. Jeg vil paa mit Partis Vegne yde den høje Regering vor Anerkendelse for, hvad den har gjort baade med Hensyn til de udenrigspolitiske Forhold og de indenrigspolitiske. Af de to Ting, der blev anført i Kritikken, var den ene en Forespørgsel om, hvorledes man havde administreret et bestemt Forhold vedrørende „Isvirki“s Sild og de polske Kul. Jeg tænkte, da jeg hørte Spørgsmaalet rejst, at det ærede Medlem Hr. Krag passende kunde have spurgt det ærede Medlem Hr. Christmas Møller om Besked, thi ingen kender dette Forhold bedre end han. Dernæst var der Spørgsmaalet om Trozskys Indrejsetilladelse. Det forekommer mig, at intet af Spørgsmaalene er meget omfattende eller kan indeholde nogen større Anke overfor den siddende Regering.

Dernæst vil jeg gerne have Lov til at yde Regeringen min Anerkendelse for den Forhandling, den paa Landets Vegne har ført udadtil. Det er alle bekendt, at disse Forhandlinger har været af saa vanskelig Karakter, som sjældent har været Tilfældet for nogen siddende Regering paa Grund af Forholdene omkring os og de Handels-samkvemsformer, der i Øjeblikket gælder for vort Lands Samhandel med den øvrige Verden.

Jeg vil ogsaa gerne i Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Krag yde Regeringen vor Anerkendelse for den Maade, hvorpaa den har behandlet Grønlandssagen i Konflikten mellem Danmark og Norge. Det har for mig været en Glæde at se den Ro og Besindighed, hvormed Regeringen har behandlet dette Spørgsmaal under hele Sagens Forløb. Det er min Mening, at det var et Held for hele denne Sag og for Samarbejdet med vort Broderland mod Nord, at der sidder en Regering, der ikke lod sig ophidse til at begaa Ubesindigheder eller fremkalde Tilstande, der vilde medføre, at det gode Forhold, naar Domsafgørelsen forelaa — hvordan saa end Resultatet maatte blive —, ikke kunde bevares. Det er interessant at se, at saa snart et saadant Spørgsmaal kommer paa Dagsordenen, er der fædrelandssindede Kræfter i Gære, der søger at ophidse Stemningen paa en saadan Maade, at det kun kan føre til et spændt og vanskeligt Forhold mellem to Nationer, der kommer til at blive uens om et Spørgsmaal som det, jeg her har nævnt.

Med Hensyn til de Bemærkninger, der er fremsat angaaende Valgets Resultat, er det jo kun naturligt, at man ved en Finanslovbehandling efter et Folketingsvalg drøfter dette Resultat og de Følger, det kan faa vedrørende det politiske Arbejde her paa Rigsdagen. Med Hensyn til Bedømmelsen af Valget kan jeg give det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Karakteristik min Tilslutning. Hans Bedømmelse forekommer mig at være den rigtigste af dem, der hidtil er fremsat.

For vort Partis Vedkommende kan det ikke nytte at nægte, at Valget gav en Tilbagegang, vi tabte to Mandater og havde Tilbagegang i Stemmetal. Det vilde være haabløst ikke at anerkende det fuldt ud. Men for vort eget Vedkommende finder vi